Ч. 260 (9512) Львів, неділя 4. падолиста (22. ст. ст. жовтня) 1917 Рік XXXVIII.

ДІЛО

Виходить що-дня рано крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.

Конто почт. щадн. 26.726.

Адреса тел: „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	3·60 К.
чверть-річно	10·— „
піврічно	20·— „
цілорічно	40·— „

у Львові (без доставки):

місячно	3·— К.
чверть-річно	9·— „
піврічно	18·— „
цілорічно	36·— „

в Німеччині:

піврічно	20·— М.
цілорічно	40·— „

За зміну адреси платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитова, двошпальтова 40, в надіснанім 60, в оповістках 80 с., в редакційній части 1 К. Повідомлене про вінчане і заручини 1·50. Некрольоґія стрічка 1 К.

Сталі оголошеня за окремою умовою.

Одно примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“. Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Відомлене ц. і к. ґенерального штабу з 3. падолиста.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Положене над Таліяментом не змінило ся. Число полонених виносить богато більше, ніж 200.000, число здобутих гармат над 1.800. Певні дані будуть можливі аж по докладнім обчисленю.

Відомлене головної німецької кватири з 3. падолиста.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Дощі і мрака обмежали боєву діяльність в области всіх армій.

У Фляндрії неприятель піддержував сильний огонь на місто Dixmünde і сумежні лінії.

В ночи з 1. на 2. довершили ми наміреного від досить давна переложеня наших ліній з Шмен де Дам; неприятель не перешкаджав нам. Всі рухи остали незамічені неприятелем. До вчера пополудни острілював він ще сильним огнем становища, з яких ми уступили.

Над каналом Рен Марна полонено підчас стежного наступу північно-американських жовнірів.

Наші летуни в ночи з 1. на 2. падолиста заатакували бомбами Льондон, Chathem, Gravesend, Hamsgate, Margata і Дункерку. Сильні пожежі вказували на добрі успіхи. В послідних днях з поміж наших боєвих летунів збільшили число своїх воздушних побід: підпор. Міллєр на 32, віцефельдфебель Буклєр на 23, підпор. Беме на 21, підпор. Бонгари на 20.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Під Двинском, Сморгонями, Барановичами і над долішним Збручем віджила боєва діяльність.

Македонський фронт: Гарматна боротьба на схід від Вардару значно зросла.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Не було більшої боєвої діяльности. Доси начислено над 200.000 полонених і над 1.800 гармат. Добичі машинових карабінів, метавок, мін, самоходів і иншого воєнного матеріялу не можна було ще навіть приблизно обчислити.

Мирові умови російської Ради представників селян.

ПЕТРОГРАД (Ткб.) По відкиненю відомих вказівок ж. р. Ради для париської конференції Рада представників селян виробила нові вказівки на таких основах:

Мир без анексій і контрибуцій на основі права народів рішеня про свою судьбу, обниженє зброєнь, розємне рішане міжнародних спорів, зобовязанє всіх союзників до невключуваня окремого мира, відкинене думки про господарську війну по заключеню мира, зобовязане обох груп, що ведуть війну, до уступленя з усіх занятих областий.

Російська державна область остає ненарушена. Всім народам Росії признасть ся право урядженя самостійного свого політичного устрою. Польське Королівство признасть ся самостійним, польським областям Австро-Угорщини й Німеччини признасть ся цілковиту автономію. Бельґія, Сербія й Чорногора мають бути відбудовані. Сербії мають ся признати доступ до моря. Румунія зобовязуєть ся до негайного переведеня постанови берлінського договору в справі політичних свобід жидів. Справу Ельзаса і Льотарингії рішить народнє голосоване.

Ґенеральний Секретаріят України переймив власть.

(Ф. К) *Відень, 1. листопада 1917.*

„Кіевская Мысль“ з 9. н. ст. жовтня містить на начальнім місци в українській і російській мові отсю оповістку:

Від Ґенерального Секретаріяту України.

Найвисший краєвий орган на Україні, Ґенеральний Секретаріят, закликаний до житя волею революційної демократії через її орган — Українську Центральну Раду — і затверджений актом Временного Правительства 4-го серпня сього року, докінчуючи роботу над своєю внутрішною організацією і приймаючи до рук владу над краєм, оповіщає про се людність України і всі правительственні і громадські установи, яким належить звертатись до його по силі ст. 61 Інструкції Ґенеральному Секретаріятови.

Докладнійше про те, які справи належать до кожного секретарства, буде оповіщено окремо.

Ґенеральні секретарі приймають тих, хто до їх має справи, в помешканї Ґенерального Секретаріяту (Київ, Хрещатик, 38), що дня, крім свят, від 12 до 2 год. дня.

Підписав: голова Ґенерального Секретаріяту, ґенеральний секретар внутрішних справ В. Винниченко.

Затвердив: ґенеральний писар О. Лотоцький.

Перший офіціяльний циркуляр українського ґенерального секретаря вн. справ Винниченка до ґубернаторів на Україні: Проти контрреволюційної й антиукраїнської аґітації.

„Новое Время“ з 13 н. ст. жовтня у телеґрамі з Київа повідомляє:

Винниченко як ґенеральний секретар внутрішних справ розіслав комісарам ґуберній, підчинених Ґенеральному Секретаріятови, циркуляр, в якім, звертаючи їх увагу на се, що по деяких місцевостях безперервно ведеть ся контрреволюційна аґітація й аґітація проти Центральної Ради, Ґенерального Секретаріяту і взагалі антиукраїнська аґітація, поручає рішучими зарядженями покласти їй край, упереджаючи, що в разі байдужности особи місцевої адміністрації будуть негайно усунені від обовязків, а в разі питураня віддані під суд.

Представлене урядників скарбової палати ґен. секретареви фінансів проф. М. Туган-Барановському.

У „Кіевскій Мысли“ з 6. н. ст. жовтня читаємо:

В поміщеню скарбової палати представляли ся ґенеральному секретареви фінансів проф. М. Туган Барановському управитель палати, податкові інспектори й служба. М. Туган-Барановський звернув ся до зібраних з промовою, в якій вказав, що з заведенєм Ґенерального Секретаріяту як найвисшого органу краєвої власти місцеві інституції України підчиняють ся безпосередно краєвій власти, до якої й мають звертати ся у всіх тих справах, в яких доси вони звертали ся до міністерства. Дальше проф. М. Туган Барановський зазначив, що Ґенеральний Секретаріят зовсім не змагає до насильної українізації краю й лишає повну волю розвою всіх національностий, які живуть на Україні. Супроти того одначе, що українська мова стає офіціяльною мовою інституцій України, Ґенеральний Секретаріят буде зносити ся з підчиненими йому інституціями в українській мові. Ґенеральний Секретаріят висловлює надію, що всі національности будуть у рівній мірі співділати з Ґенеральним Секретаріятом у його діяльности.

У відповідь на промову М. Туган Барановського секретаріят комітету урядників привитав Ґенеральний Секретаріят.

Представлене урядників наукового округа ґен. секретареви просвіти Ів. Стешенкови.

„Кіевская Мысль“ з 10. н. ст. жовтня повідомляє:

8. н. ст. жовтня в поміщеню наукового округа відбуло ся офіціяльне представлене урядників округа ґенеральному секретареви для справ просвіти Ів. Стешенкови. У своїй промові Ів. Стешенко заявив між ин., що хоч Тимчасове Правительство має плян знести наукові округи, то одначе до хвилі знесеня округ і Секретаріят будутк спільно працювати на користь краю й народу. Куратор округа В. Науменко у відповіди висловив надію, що праця округа й Секретаріяту піде дружно. Обі промови виголошені були в українській мові.

В неділю 14. н. ст. жовтня, ґенеральний секретар скликує до Педаґоґічного Музея для зазнайомленя директорів й инших начальників середних наукових закладів і представників комітетів родичів.

Відозва ґен. секретаря вн. справ В. Винниченка до зелізничників на Україні.

„Кіевская Мысль“ з 8. н. ст. жовтня повідомляє:

Вчора на імя страйкових комітетів розіслано в українській мові отсю відозву ґенерального секретаря внутрішних справ В. Винниченка:

„До всіх зелізничників України.

Громадяни і товариші!

Через весь час від початку війни ви терпеливо несли тягар вашої тяжкої й відповідальної праці на користь фронту й населеня України і всеї Росії. Від початку революції аж до теперішної хвилі ви завсігди стояли в перших рядах революційної демократії в її боротьбі за укріплене добутків революції й автономії України. Будучи аванґардою зорганізованої демократії, ви завсіди йшли льояльними шляхами до ліпшої долі. Тепер на передодні страйку, проклямованого страйковим комітетом Всеросійського зелізничного Союза, звертаю ся до вашого громадянського почутя, взиваю вас ще раз зважити тяжкі наслідки для всього економічного й культурного житя краю, які необхідно звязані з застановленєм руху поїздів. Високо поважаючи авторитет вашого Союза, я вірю, що розумінє завдань демократії поможе вам при ваших виступах охоронити інтереси України й цілої републики. Зі своєї сторони як представник краєвої власти вважаю своїм обовязком поробити кроки перед Тимчасовим Правительством для негайного поліпшеня вашого матеріяльного положеня.

Ґенеральний секретар внутрішних справ Винниченко.“

Розсилаючи телеграфічно сю відозву по лініях, головний страйковий комітет півд.-зах. зелізниць зробив отсю заяву:

Вислухавши отсю відозву, головний страйковий комітет приняв у відповідь отсю резолюцію: „Головний страйковий комітет півд зах. зелізниць, вислухавши відозву ґенерального секретаря внутрішних справ Винниченка до всіх зелізничників України, вважає своїм обовязком висловити від імени півд. зах. зелізниць глибоке признанє за уважливе й справедливе відношенє до потреб працівників на зелізницях й обіцянку настояти перед Тимчасовим Правительством на поліпшенє їх тяжкого матеріяльного положеня.“

Офіціяльний орґан Ґенерального Секретаріяту України.

„Утро Россіи“ з 12. н. ст. жовтня в телеґрамі з Київа повідомляє:

Ґенеральний Секретаріят України підіймає видаванє офіціяльного органу, в якім будуть містити ся розпорядки, оповістки і відозви Секретаріяту. Газета Секретаріяту буде виходити в трьох мовах: українській, російській і жидівській.

Виборче бюро для виборів до всеросійських Установчих Зборів при Ґенеральнім Секретаріяті України.

„Кіевская Мысль“ в 9. н. ст. жовтня повідомляє:

Генеральний Секретаріят внутрішних справ публікує отсе оголошенє:

При Генеральнім Секретаріяті внутрішних справ почало функціонувати бюро для виборів на Україні до всеросійських Установчих Зборів. Виборче бюро має ціль слідити: за оголошенєм в свій час всіх правительственних розпорядків, а також широкою популяризацією їх між населенєм України, за негайним виконанєм і роботою всіх правительственних інституцій для виборів. Виборче бюро ставить своїм завданєм бути виборчим центром і співділати з всіми інституціями, які працюють для виборів, усуваючи можливі перепони в справі виборів.

Повідомляючи про се населенє України, Виборче бюро при Генеральнім Секретаріяті внутрішних справ просить як окремі особи, так і ріжні правительственні інституції й приватні організації звертати ся до Виборчого бюра за вказівками й поясненями.

Виборче бюро містить ся в Генеральнім Секретаріяті, Київ, Хрещатик Nr. 38, 2-ий пов., кімната 25.

Перед скликанєм делєґацій.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Під проводом міністра заграничних справ відбула ся нині спільна нарада міністрів, в якій взяли участь крім президентів обох кабінетів д-ра Зайдлера і д-ра Векерля спільний міністер скарбу гр. Буриян, міністер війни ґенерал піхоти Штеґер Штайнер, австрійський міністер скарбу Віммер, заступник команданта маринарки контрадмірал Родлєр, шеф секції в міністерстві заграничних справ д-р Грац те фахові референти дотичних центральних урядів. Протокол віз ґенеральний консуль Ґінтер.

Предметом нарад були предложеня для найблизшої сесії делєґацій, які — як відомо — мають зібрати ся в перших днях грудня с. р. Тому що делєґації радили останний раз в Будапешті, тому тепер будуть скликані до Відня. В обох делєґаціях функції президента будуть сповнювати члени посольських палат, австрійської й угорської, тому що підчас попередної сесії президентами вибрано члена палати панів і палати вельмож.

Ґр. Гертлінґ і ґр. Чернін.

БЕРЛІН. (Ткб.) Німецький канцлєр ґр. Гертлінґ вислав до ґр. Черніна телєґраму, в якій висказує горяче бажанє, щоб міг далі співділати на тій самій певній основі взаїмного довіря, на якій могли оперти ся його попередники. Ґр. Гертлінґ завважив, що найкрасше й найважнійше своє завданє бачить в найсильнійших і найприязнійших відносинах до австро угорської монархії.

На се відповів ґр. Чернін телєґрамою, в якій — дякуючи за привіт та висказуючи сердечні ґратуляції із за покликаня ґр. Гертлінґа на канцлєра, — підчеркує, що він також бачить своє найдостойнійше і найрадіснійше завданє в повній довіря співпраці в поглибленю союза між Австро-Угорщиною й Німеччиною.

Цісар про побіди над Італійцями.

ВІДЕНЬ. З пресової воєнної кватири доносять: Й. цісарська й королівська Величність зволили найласкавійше видати такий приказ до армії: Перед два і пів роками вислали Італійці міліонові армії на зади монархії. Мали вони нанести їй смертний удар. Одначе мої геройські войовники в над Сочі видержали побідно в 11 тяжких кровавих битвах кождий наступ. З енерґією можна було через 3 роки без журі о південний захід вести на сході великі бої, з енерґією можна було, будуючи на умовах, які створили сей незрівнаний опір, приготувати сей рішаючий удар, який довів до 12. битви.

Найгорячійше згадую в сих днях визволеня моїх надбережних країв про сі світлі діла, яких доверщено від Зелених свят 1915 проти Італії, найвірнійші згадки посвячую на все сим незлічимим героям, які мусіли побіду окупити ціною свого житя. Нехай буде дяка Всемогучому. Кров сих хоробрих не полила ся на дармо.

Війска мої і моїх вірних союзників стоять глубоко в ворожім краю. Під кріпостю Фріяль відживають у моєї армії горді згадки давних подій із жовнірської молодости мого незабутнього Діда, цісаря й короля Франца Йосифа, яких не можна відлучити від імен архикнязів Карла й Альбрехта і від памяти Радецького. Коби дух сих великих, який в моїй армії буде жити по вічні часи, віз нас на дорозі побід, на якій виключно мої народи можуть дійти до мира, так бажаного цілим світом. Бог з нами! — Баден під Віднем, 2. падолиста 1917.

Подорож ґр. Черніна до Берліна.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) В товаристві міністра заграничних справ, який — як відомо — удасть ся 4. с. м. до Берліна, будуть находити ся посол Мерей, посол бр. Мітаґ та леґаційні радники бр. Адріян і ґр. Кольоредо.

Участь Росії у війні.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) Бюро Райтера приносить з Ню Йорку такі подробиці про розмову петроградського представника Associated Press з президентом міністрів Керенським. Кореспондент звернув увагу Керенського на повні суперечности справозданя про відносини, що панують в Росії і запитав його, чи Росія находить ся ще властиво в війні. Керенський усміхнув ся і сказав: Є се властиво смішне питанє. Росія бере дуже значну участь у війні. Боролá ся вона вже тоді, коли Анґлія що йно приготовляла ся, а Америка тільки придивляла ся. Росія вратувала Анґлію й Францію. Люди, які твердять, що Росія не входить уже в гру, мають коротку память. Ми бємо ся від початку і є сильно перетомлені. Тому маємо право жадати, щоби союзники взяли тепер на себе більшу часть тягарів.

ВАШІНҐТОН (Ткб.) Після донесеня Райтера заявив секр. Лянсінґ, що Керенський і його правительство рішучо не є змучені та не впали на дусі, але противно хотять зреорґанізувати край і війну далі вести. Анґлія і Злучені Держави уділять Росії всякої можливої помочи.

Зміна в російській начальній команді.

ПЕТРОГРАД (ПТА). Дневники доносять, що правительство застановляєть ся над тим, щоби поручити начальну команду Рузкому і Брусілову.

Зміна кабінету в Еспанії.

МАДРИТ (Авас). Король поручив Ґарціє Пріето утворити кабінет національного з'єдиненя, яке має обхопити як найширші круги. Пріето конферував опісля з провідниками партій і зложить звіт королеви.

Італійське донесенє про положенє.

МІЛЯНО. (Ткб.) Аґенція Стефанія оголошує такий комунікат: Загальний зворот відбуваєть ся в як найбільшім порядку. Третя група війск ставить енерґічний опір. Всі забезпечуючі війска сповняють свій обовязок. Дотеперішний міністер війни Джярдіно виїздить на фронт. В краю як найбільший спокій.

Розпорядок міністерства зелізниць в справі українських написів.

Відень, 31. жовтня 1917.

На домаганє Української Парляментарної Репрезентації видало міністерство зелізниць 22. жовтня с. р. ч. 309766 до трьох галицьких дирекцій зелізниць, та до ц. к. Управи руху в Чернівцях розпорядок, яким усуваєть ся зміни в справах мови на зелізницях, викликані воєнними подіями, а саме евакуованєм і тимчасовою окупацією східної Галичини. В сім розпорядку зарджено, щоби при відбудованю зелізниць та нових будов повернути той стан в зовнішних і внутрішних написах на стаціях (а саме як назви стації так і орієнтаційні написи), як то було в дійсности перед інвазією. При сім що до порядку текстів на ріжних мовах треба точно додержувати ся язикових приписів генеральної дирекції з 1890 р., які звучать: „На всіх двох і многомовних оголошенях і друках після § 7 організаційного статуту треба ставити німецький текст на першім висшім місци, коли ріжномовні тексти стоять один під другим. Коли-ж ріжномовні тексти стоять поруч себе, то при оголошенях або друках в двох мовах німецький текст занимає перше місце з ліва на право і середнє місце при трох мовах."

Особливу увагу звернено в найновійшім розпорядку, в огляду на жалоби, піднесені з української сторони, також на справу мови тексту білєтів, при чім урядови, якому доручено виготовлене білєтів, вказано на нормуючий розпорядок міністерства зелізниць з 16. марта 1910 р. і поручено повернути стан відповідаючий сьому розпорядкови. Тому мають ся виготовити тримовні білєти з повним німецьким, польським і українським текстом для терену, який творять політичні округи: Бібрка, Богородчани, Борщів, Броди, Бережани, Березів, Бучач, Чесанів, Чортків, Добромиль, Долина, Дрогобич, Городок Ягайлонський, Городенка, Гусятин, Ярослав, Яворів, Калуш, Камінка Струмилова, Коломия, Косів, Ліско, Львів, Мостиска, Печеніжин, Підгайці, Перемишль, Перемишляни, Рава руська, Рогатин, Рудки, Самбір, Скалат, Сянок, Снятин, Сокаль, Станиславів, Старий Самбір, Стрий, Тернопіль, Товмач, Теребовля, Турка, Заліщики, Збараж, Зборів, Золочів, Жовква і Жидачів.

Нарешті зладаним урядам вказано в зносинах персоналу з публикою, о скільки стоїть до розпорядимости персонал володіючий дотичною мовою, строго додержувати ся приписів в § 20 організаційного статуту, якого останний уступ звучить: „Зносини з публикою повинні відбувати ся в німецькій або в дотичній краєвій мові, залежно від того, в якій мові зроблено запитанє, чи вислів, що дають причину до сього".

Складайте жертви на Народний Фонд!

Датки належить відсилати під адресою: Краєвий Союз Кредитовий у Львові, Ринок ч. 10. на вкладкову книжочку ч. 5.000 (пять тисяч) з дописокою: На Народний Фонд.

По смерти д-ра Е. Олесницького.

Відень, 31. жовтня 1917.

Крім кондоленційної депеші від президента міністрів, яка вже була поміщена в „Ділі", одержала УПР. отсі кондоленційні депеші:

Від міністра справедливости до п. Юліяна Романчука, віцепрезидента Палати послів:

„З нагоди смерти посла до Ради державної д-ра Евгена Олесницького прошу Вас, Високоповажаний Пане, та Високоповажаних Панів Української Парляментарної Репрезентації приняти вислів моєї найсердечнійшої кондоленції і мого щирого співчутя при сій тяжкій болючій втраті, яку Ваш клюб поніс через смерть Вашого визначного члена. Приймiть, Високоповажаний Пане, вислів моєї найбільшої пошани і прихильности. Шавер в. р. Відень 28 жовтня 1917 р."

Від міністра для Галичини:

„З причини смерти посла Олесницького прошу приняти вирази щирого співчутя. Твардовський в. р. Відень 26. жовтня 1917."

Від цісарського німецького консуляту у Львові:

„Висловлюю Українській Парляментарній Репрезентації на руки Хвальної Президії мою сердечну кондоленцію з нагоди нової втрати, яку понесла українська суспільність через смерть заслуженого і високо поважаного посла д-ра Евгена Олесницького. Гайнце в. р. цісарсько-німецький генеральний консуль. Львів, дня 27. жовтня 1917 р."

Від чеського клюбу:

„З нагоди смерти члена Вашого клюбу д-ра Евгена Олесницького висловлюємо іменем чеського союза своє глубоке співчутє. За президію Чеського Союза голова Стянек в. р. Тузар в. р."

Від В. Тузара, містоголови чеського клюбу:

„Дозволяю собі висловити світлому клюбови своє найглибше співчутє з нагоди смерти п. товариша д-ра Евгена Олесницького. З товариським поважанєм. В. Тузар в. р. Відень 29/X. 1917."

Від Союза визволеня України:

„В імени російських Українців, згуртованих в Союзі Визволеня України, складаємо на руки Хвальної Української Парламент. Репрез. вирази глибокого жалю з приводу смерти найвизначнійшого сина Галицької Землі, посла д-ра Евгена Олесницького. У Відни дня 28. жовтня 1917. За СВУ. А. Жук в. р. М. Троцький в. р.

Від Наук. Тов-а ім. Шевченка:

„Виділ Наукового Товариства іменем Шевченка, зібраний на жалібнім засіданю з приводу смерти свого дійсного члена посла Евгена Олесницького, глибоко відчув тяжкий удар судьби, який болючо дткнув передовсім Українську Парляментарну Репр., позбавивши її найкрасшої сили внутрі і оздоби на верх, та пересилає їй щирий вираз співчутя. За Виділ Щурат в. р. Раковський в. р."

Від персоналу тов-а „Дністер":

„З причини утрати бл. п. д-ра Евгена Олесницького, народного речника і оборонця прав нашого народу, складає на руки Високодостойної Репрезентації найглибше співчутє пер-

7-му Воєнну позичку кождий, хто хоче сповнити горожанський обовязок супроти держави повинен обезпечити ся на житє і підписати позичку воєнну з огляду на дуже корисні услівя тільки в **Ц. К. австр. військовім фонді для вдів і сиріт.**
Безплатні інформації: Львів, Словацкого 16. II пов. 394 1-45

сонал Товариства „Дністер". Львів 27. жовтня 1917."

Крім того наспіло богато депеш від повітових організацій в краю, від виселенців у Гміндї і від окремих осіб.

НОВИНКИ.

Львів, 3 падолиста 1917.

— **Архикнязь Вільгельм** прибув вчера 2. с. м. зі східного фронту зі Львова і замешкав в готелю Жоржа. Приняв у себе митр. Шептицького і еп. Боцяна. Опісля відбув конференцію з намісником гр. Гуйном. На вечері був у митр. Шептицького. Нині, 3. с. м., вертає на фронт.

— **З приводу побуту митр. Шептицького в вишколі УСС.** одержав командант вишколу підполковник Слюсарчук від архикн. Вільгельма отсю телеграму: „З приводу присутности ЙЕ. гр. Шептицького пересилаю українському легіонови найсердечнійший привіт з бажанєм, щоби він до лаврів, здобуваних скрізь доси, особливо на Маківці, в Лисовичах, Семяківцях, Потуторах, Конюхах, міг додати нові. При сій нагоді разом з вами згадую про поляглих героїв, що віддали житє за цісаря й вітчину. Нехай їх повне пожертвованє буде для нас постійною заохотою боронити рідну землю проти кождого неприятеля, щоби утворити для будучих поколінь запевнену і цвитучу будучність. Передайте мій привіт тим частям легіону, які стоять на боєвім фронті і не знаходять ся нині в Вашім крузі. Його Екселенцію прошу й на далї о духовну опіку для молодої, так часто випробованої геройської громади. З Богом далї! — В поли 28/10 1917. Архикн. Вільгельм."

— **Вислід вписів до української ґімназії в Городенці.** З дирекції української приватної ґімназії в Городенцї повідомляють нас, що доси вписало ся до I. кляси тої ґімназії 25 хлопців, 6 дівчат, разом 31; до II. кляси 19 хлопців, 5 дівчат, разом 24; до III. кляси 22 хлопців, 8 дівчат, разом 30; до IV. кляси 24 хлопців, 1 дівчина, разом 25; до V. кляси 17 хлопців, до VI. 15 хлопців, до VII. кляси 15 хлопців, до VIII. кляси 14 хлопців, 2 дівчат, разом 16; хлопців у всіхклясах 157, дівчат 24, разом 184. Правильна наука зачала ся 5. вересня с. р.

— **Дирекція ц. к. державної української ґімназії в Кіцмани** подає до відома українського громадянства, що вступні іспити до I. кляси і записи до висших кляс ґімназії відбудуть ся 5., 6. і 7. падолиста с. р. в будинку дівочої школи в Кіцмани. Найпізнійший речинець вписів до висших кляс 12. падолиста. Записи до приготівки відбудуть ся в тих самих днях. — Т. Бриндзан, ц. к. управитель.

— **В офіціяльнім виданю про війну нема згадки про УСС.** Сотник УСС. п. І. Коссак вислав до накладової фірми „Verlag für vaterländische Literatur" отсе письмо: В творі „Unteilbar und untrennbar", який шан. фірма прислала менї для куплення, не знаходжу ца моє здивованє ані слова згадки про український легіон, хоч від початку війни бореть ся в корпусі Гофмана і богато причинив ся до успіхів корпусу. Як офіцир українського легіону згадую про множество упавших, ранених, інвалідів — і коли в книжці, що обнимає 725 сторін, не знаходжу ані слова про український легіон, то було би менї дуже прикро справити таку книжку до моєї бібліотеки. Тому відсилаю її ш. фірмі". — Думаємо, що за сим приміром підуть також инші українські офіцири.

— **Відновленє галицьких судів.** Президія висшого суду краєвого у Львові повідомляє, що доси не підняли урядової діяльности отсї галицькі суди в округу того ж висшого суду: суди повітові в Бродах, Грималові, Лопатині, Мельници, Новім Селї, Олеську, Підгайцях, Підкамени, Скалеті, Солотвині, Вашнівчику, Заболотові, Заліщиках, Заліщиках. Суд повітовий в Богородчанах урядує пока що в Станиславові, суд повітовий гусятинський в Копичинцях, а повітові суди в Підволочиськах і Збаражи урядують в Тернополі. Агенди повітового суду в Болшівцях приділено хвилево повітовому судови в Рогатині, повітового суду в Зборові повітовому судови в Золочеві, повітового суду в Галичи повітовому судови в Войнилові. Повітовий суд в Янові зачне урядувати в місци свого осідку в перших днях с. м. Всі инші суди колеґіяльні і повітові в окрузі львівського висшого суду краєвого урядують в своїх урядових осідках.

— **Равт на Захист У. С. Стрільців у Львові,** що відбудеть ся 7. падолиста 1917 в сали Муз. Тов. ім Лисенка, викликав, як сього можна було сподівати ся, живе заінтересованє серед широких кругів нашої громади. Комітет докладає всіх старань, щоби равт полишив у всіх милу згадку. Зі всіх сторін напливають до Комітету зголошеня по запрошеня, які вже висилають ся на всі відомі адреси. Хто через ошибку або брак адреси не одержить запрошеня до понедїлка 5. с. м., зволить зголосити ся в Захисті УСС. вул. Петра Скарги ч. 2. а., або в канцелярії Збірні УСС. вул. Зіморовича ч. 20.

— **На галицьких печтах.** Пишуть нам з Раштату в Німеччині: В залученю посилаю листівку, котру завернено назад з Галичини лише тому, що почта названа там так, як вона на нашій землі і в нашій мові дійсно називає ся, (себто Żowtanci, а не з польська Żółtańce). Значить Українці в своїм краю не сміють уживати своїх назв, а тільки польські.

— **Воєнна цензура.** Словінські дневники доносять, що букварі до словінських народних шкіл сконфісковано тому, що в них були поміщені патріотичні вірші, в яких цензура добачила „перецінюванє Словінців" та їх мови. Сконфісковано також чимало шкільних підручників в Чехії. В одній чеській читанці реченє: „Лев є царем звірят" змінено на инше: „Австрія є моєю вітчиною". В місце реченя: „Чех є Славянином" вставила цензура инше: „Чех є Австрійцем".

— **Продаж зелізничих білєтів у Львові.** Дирекція зелізниць дозволила на отворенє застановленого з вибухом війни міського бюра ц. к. державних зелізниць у Львові при вул. Третого Мая ч. 5. (бюро Соколовського), де з днем 1. с. м. зачнеть ся продаж білєтів їзди зелізницею. В згаданім бюрі будуть видавані перекази на місця з поспішних поїздах (Platzkarten). Щоби уможливити подорожуючій публиці вчаснійше забезпеченє місця в поспішнім поїзді, зелїзниче міське бюро буде видавати перекази до Кракова і до стацій положених поза Краковом вже на два дни перед наміреним виїздом, а до стацій положених перед Краковом в день подорожі а саме: в годинах передполудневих до поспішного поїзду ч. 6. по полудни до поспішного поїзду ч. 10 (відїзд 11 год. у вечір). Каса продажі білєтів отворена від год. 9. до 1. і від 3. до 7. вечером, а в неділї і свята від год. 9. до 12. в полудне.

— **Карти на мило.** Передвчера почато роздавати у Львові карти для контролї ужитя мил, миляного порошку і инших предметів до митя і шурованя, що вироблені з товщів. Воєнною централею мають бути заведені три типи воєнного мила. Карти видані на серпень, вересень, жовтень і падолист 1917 р. На карті докладно означено, скільки купонів треба віддати за вимірену пайку мила або порошку. Таких купонів є на карті вісім. Не пояснено, що має стати ся з купонами за серпень, вересень і жовтень с. р.

ОПОВІСТКИ.

Неділя, 4. падолиста 1917.

Нині: греко-кат.: 22 Н. по С.; — римо-кат.: 23 Н. по З.

Завтра: греко кат.: Якова — римо-кат.: Захарія

Позавтра: греко-кат.: Арети мч. — римо-кат.: Леонарда в.

| **Екселєнція Митрополит** виїздить в неділю 4. с. м. на кільканайцять днів зі Львова.

| **Перша українська шкілка у Львові для дітий** від 3—10 літ. Німецька і французька конверзація для дорослих. Вписи що-день від 3—5 пополудни, вул. Цитадельна ч. 9. I пов.

| **Загальні збори т-ва „Українська Захоронка"** у Львові відбудуть ся по думці §. 11. статута дня 10. падолиста 1917 в комнатах української Бесіди о год. 4. попол. з отсим порядком нарад: 1) Звіт Виділу з діяльности. 2) Звіт контрольної комісії. 3) Вибір голови т-ва, 10 виділових і 3 заступників. 4) Вибір контрольної комісії. 5) Внески і запити. На случай коли би о 4-ій год. не було приписаного комплету, відбудуть ся о год. 4·30 того самого дня і в тім самім місци по думці §. 12. статута загальні збори без огляду на число присутних членів. Виділ просить членів т-ва і всіх, кому лежить на серци добро так важної в нашім національнім розвитку і так гуманної інституції, як укр. Захоронка, щоби як найчисленнійше явили ся на загальних зборах. — Виділ Т-ва Укр. Захоронка.

| **Літературний конкурс.** Головний Виділ Товариства „Просвіта" оголошує отсим конкурс за написанє твору з области українського шкільництва або з области історичної повісти для дітий або з области педагоґії. Висота премії виносить два вальори $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційної позички враз з купонами номінальної вартости по 200 корон, вложені під управу Товариства „Просвіта" Управою української школи в таборі Хоцен. Речинець конкурсу кінчить ся невідклично 31. грудня 1917. Твори належить слати до Канцелярії Товариства „Просвіта" у Львові, Ринок ч. 10. — За головний Виділ Товариства „Просвіта" І. Кивелюк, А. Гапяк. 2—2

| **V. Загальні збори кружка УПТ. ім Бориса Грінченка у Львові** відбудуть ся в неділю 4. с. м. в год. 4 ій пополудни в школі ім. Б. Грінченка вул Городецька 95, партер. Порядок зборів: Відкритє зборів і вибір провідника. 1) Відчитанє послідного протоколу загальних зборів. 2) Звіт старшини: а) секретаря, б) скарбника, в) управи школи. 3) Звіт контрольної комісії. 4) Дискусія ad 1, 2, 3. 5) Уділенє абсолюторії уступаючій старшині. 6) Вибір нової старшини. 7) Внесеня та запити. — За старшину Кружка УПТ. ім Бориса Грінченка: проф. Яків Яцкевич голова, о. Володимир Федусевич секретар.

Оголошеня.

Всіх наук лікарських **Д-р ЕМІЛЬ ДАВИДОВИЧ** переніс ся з Станиславова до Львова — ординує 11—12 і 3—5 в хоробах внутрішних і жіночих
вулиця Зіморовича ч. 5. — II. пов.
304 7—8

Рукодільня різьбарська під фірмою Петра Домбика в Яворові, виконує урядження церковні як іконостаси, вівтарі, кивоти, проповідниці. Реперує і віднавляє також.
346 3—10

Д. КРАУТ дентист-технік
ПЕРЕМИШЛЬ, Францішканська 35.
виконує усі роботи дентистичні, містки в золоті після найновійшої методи. Ціни умірковані. Пацієнтів з провінції полагоджує ся в тім самім дни. 331 7—10

Купуйте і замовляйте КАЛЕНДАРЕЦЬ
„РУСАЛКА" на 1918 рік
Ціна 40 сот. (з перес. 45 сот)
(10 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 17, вже оплачено).
В красній оправі як нотес К 1·20.
Замовленя приймає і висилає по одержаню готівки
А. ОКПИШ, Львів, Кадецька 4.
371 Б 4—25

ВЖЕ ВИЙШОВ! 379 2—5

Ціна лиш 70 сот. — з пересилкою 80 сот.
Хто замовить 10 прим порто оплачуємо. Комісіонерам 20%. Замовленя приймаємо тільки за готівкою на адресу: „Самохотник" в коші УСС. Etappenpost 445.

ОСТРОВ СМЕРТИ А. Беклїна 391А висвітлює від 1. падолиста **Кіно Новостий.**

ПРОСПЕКТ.

Сема Австрійська Воєнна Позичка.

Вільна від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційна державна позичка і вільні від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ державні скарбові бони.

ОГОЛОШЕНЄ.

На основі цісарського розпорядку з 30. жовтня 1917. Вдз. ч. 419, видасть ся як

Сему австрійську воєнну позичку

I. вільну від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційну державну позичку

і II. вільні від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ державні скарбові бони, платні 1. серпня 1926.

Загальна сума позички буде установлена на основі вислідів публичної підписки.

I

Вільна від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційна державна позичка є поділена на серії по 5 000 000 К. і видасть ся в відтинках по 50, 100, 200, 1000, 2000, 10 000 і 20.000 К. Вони мають дату 1. падолиста 1917. і заосмотрені в факсиміле підписом ц. к. міністра фінансів і контрасигнатурою президента й одного члена контрольної комісії державних довгів Державної Ради. Виставлені вони в німецькій мові; основний зміст тексту доданий також в краєвих мовах.

Довжні листи є виставлені на посідача і опроцентовані по $5\frac{1}{2}\%$ річно. Відсотки відтинків по 100, 200, 1000, 2000, 10 000 і 20 000 К. будуть виплачувані з долу в піврічних ратах 1. лютого і 1. серпня кождого року, відсотки відтинки по 50 К. в цілорічних ратах з долу дня 1. лютого кождого року.

Довжні листи є заосмотрені в 21 купонів, з яких перший платний 1. серпня 1918. зглядно відтинки по 50 К., з яких перший платний 1. лютого 1919, і в один тальон, на якого основі в свій час можна підняти дальші купони без всякого почисленя коштів або належитостий в касі державних довгів. Відсотки від 1. падолиста 1917. до 31. січня 1918. будуть вчислені.

Позичка буде сплачена в номінальній вартости, а саме через льосоване в роках 1923 до 1957 при задержаню річного викатку, обнимаючого приблизно рівну сплату процентів і капіталу. Льосоване буде віябувати ся серіями (по 5 000 000 К) в жовтни кождого року; перше льосоване буде в лютім 1923; виплата наступати-ме 1. серпня по кождім льосованю. Вильосовані серії будуть оголошувані що року зараз по тягненю разом з лістою серій, в яких ще остали рестанції.

Опроцентоване державних довжних листів, які вильосовано до сплати, погасає з днем платности капіталу.

Ц. к. міністер фінансів має право, почавши від 1. січня 1927. льосоване кождочасно скріпити або ще несплачену суму позички сплатити без льосованя по номінальній вартости при тримісячнім реченци виповідженя. Виповіджене має бути оголошене в урядовій „Wiener Zeitung".

Виплата процентів, як також сплата державних довжних листів наступає без всякого відтягненя податку, належитости чи якого иншого, за доставленем платних процентових купонів зглядно державних довжних листів в ц. к. касі державних довгів у Відни. Процентові купони задавняють ся протягом шести літ, вильосовані або виповіджені державні довжні листи протягом трицяти літ від реченця платности.

Оборот вільної від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційної державної позички не підлягає податкови від обороту цінними паперами.

II.

Вільні від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ державні скарбові бони є виставлені на посідача і видають ся в відтинках по 1000, 5000, 10 000 і 50.000 К.; вони мають дату 1. падолиста 1917 і заосмотрені в факсиміле підписом ц. к. міністра фінансів і контрасигнатурою президента й одного члена контрольної комісії державних довгів Державної Ради. Виставлені вони в німецькій мові; основний зміст тексту доданий також в краєвих мовах. Державні скарбові бони опроцентовані по $5\frac{1}{2}\%$ річно. Відсотки будуть виплачувані з долу в піврічних ратах 1. лютого і 1. серпня кождого року; виплата капіталу державних скарбових бонів наступить 1. серпня 1926. Ц. к. міністер фінансів має право сплатити по номінальній вартости в цілости, або части державні довжні листи також перед 1. серпня 1926 при задержаню 3 місячного реченця виповідженя. Виповіджене має бути оголошене в урядовій „Wiener Zeitung". Асигнати є заосмотрені в 17 купонів, з яких перший платний 1. серпня 1918. Виплата процентів і сплата капіталу наступає без всякого відтягненя податку, належитости чи якого иншого, за доставленем платних процентових купонів згл. державних скарбових бонів в ц. к. касі державних довгів у Відни.

Претенсія з державних скарбових бонів досягає наслідком задавненя що до процентів протягом шести літ, що до капіталу протягом 30 літ від дня платности.

Оборот $5\frac{1}{2}\%$ державних скарбових бонів не підлягає податкови від обороту цінними паперами.

УМОВИ ПІДПИСКИ.

Підписна ціна виносить:

для вільної від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ амортизаційної державної позички 92·51%

для вільних від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ державних скарбових бонів, платних 1. січня 1926 94·5%

Підписчик одержить боніфікацію у висоті пів відсотка, а при амортизаційній позичці кромі сего боніфікацію одномісячного відсотку.

Ціну купна при підписках до 200 К. треба заплатити в цілій сумі зараз при зголошеню. При підписках висше 200 К. треба при зголошеню заплатити 10% номінальної вартости 5. січня 1918 і 5. лютого 1918 до 20%, 5. марта 1918 25% і 5. цвітня 19 8 решту дійсної вартости.

Австро угорський Банк і воєнна позичкова Каса дають слідуючі удогідненя:

1) За зложене облігацій сеї воєнної позички, зглядно тимчасових квітів у застав до 75% номінальної вартости дають позичку по процентовій стопі зниженій о $\frac{1}{2}\%$, а саме по кождочасній ескontовій процентовій стопі.

2) Названі два інститути дають по кождочасній офіціяльній ескontовій процентовій стопі позичку також на инші цінні папери, які можуть для них бути підкладом кредиту, коли буде доказано, що позичувана сума служить на виплату суми, підписаної на основі сього запрошеня.

3) За прольонговану таку позичку признасть ся так само удогіднене зниженої процентової стопи. При позичках, які затягають ся протягом висше поданих реченців вплати, виказуючи, що затягають ся їх для вплати підписаної суми установляєть ся на бажанє замість кождочасної ескontової процентової стопи постійну процентово стопу 5% річно.

4) На сплату позичок, що до яких викажеть ся, що їх затягнено протягом висше поданих реченців вплати в якімсь кредитовім інституті (банк, щадниця, задаткова каса і т. д.), або в якійсь банковій фірмі в цїли підписки сеї воєнної позички, уділяє Австро-угорський Банк і воєнна позичкова Каса нові позички в висоті, до якої ті позички в хвили просьби во тій самій постійній процентовій стопі.

Правительство постарасть ся, щоб удогідненя, признані Австро-угорським Банком по упливі того реченця були признані нотним банком або иншим заведенєм, яке означить правительство, що до вільної від оподаткованя $\frac{1}{2}\%$ амортизаційної державної позички до 31. грудня 1922 а що до вільних від оподаткованя $5\frac{1}{2}\%$ державних скарбових бонів до 31. грудня 1920.

5) Воєнна позичкова Каса уповажнена на основі § 6 точка 3 цісарського розпорядку з 19. вересня 1914. Вдз. ч. 248, при зберіганю приписаних в тім цісарськім розпорядку основ поступованя, уділяти позички також під застав гіпотечних вірительностий, які мають законну забезпеку § 1374 в. к. ц. з.

Підписка починасть ся 3. падолиста 1917 і буде замкнена в понеділок 3. грудня 1917 в 12 годині в полудне.

Підписувати можна в отсих інституціях: Ц. к. Уряд почтової Щадниці і його складниці (ц. к. почтові уряди), всі державні каси й податкові уряди, Австро угорський Банк, головне заведенє у Відни, як також його филії в Австрії і Босні й Герцеговині і його експозитура в Люблині, Білгороді, Англьо австрійський Банк у Відни, Віденський Банковий Союз у Відни, Ц. к. уприв. загальне австрійське земельне кредитове Заведенє у Відни, Центральний Банк німецьких кас ощадности у Відни, Ц. к. уприв. австрійське кредитове Заведенє для торговлї і промислу у Відни, Загальний депозитовий Банк у Відни, Довішно австрійська ескontова Спілка у Відни, Ц. к. уприв. австр. Банк країв у Відни, Ц. к. уприв. акційна Спілка банків і контор виміни „Меркур" у Відни, Банковий дім С. М. фон Ротшільда у Відни, Банк Унії у Відни, Ц. к. уприв. Загальний Оборотовий Банк у Відни, Адрійський Банк в Трієсті, Трієстенський Комерціяльний Банк в Трієсті, Банк для Горішної Австрії й Зальцбурга в Лінцу, Банк для Тиролю й Форарльберга в Інсбруку, Більсько Бяльский ескontовий і виміnний Банк в Більську, Чеський ескontовий Банк в Празі, Галицький Банк для торговлї і промислу в Кракові, Промисловий Банк для Королівства Галичини й Володимирії з вел. Князівством Краківським, Люблянський Кредитовий Банк в Любляні, Краєвий Банк Королівства Чехії в Празі, Краєвий Банк Королівства Галичини й Володимирії з вел. Князівством Краківським, Господарський Кредитовий Банк для Чехії в Празі, Ц. к. упр. Моравський ескontовий Банк в Берні, Моравсько остравський торговельний і промисловий Банк в Моравській Остраві, Австрійський промисловий і торговельний Банк у Відни, Ц. к. уприв. Стирійський ескontовий Банк в Грацу, „Ustredni banka ceskych sporitelen" в Празі, Віденський льомбардовий і ескontовий Банк у Відни, Центральний Банк німецьких щадниць в Празі, „Zivnostenska banka" в Празі, — як також в істнуючих в державі филіях тих банкових інституцій в урядових годинах кождої інституції.

Крім того може підписка наступити через посередництво наших банків, як також щадниць, товариств обезпечень і приватних банкирів, кредитових стоваришень і їх союзів.

Відень, 1. падолиста 1917.

Віммер m. p.
ц. к. міністер фінансів.

295 1—1

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО
З друкарні „Діла" Львів, Ринок ч. 10.